

0+1

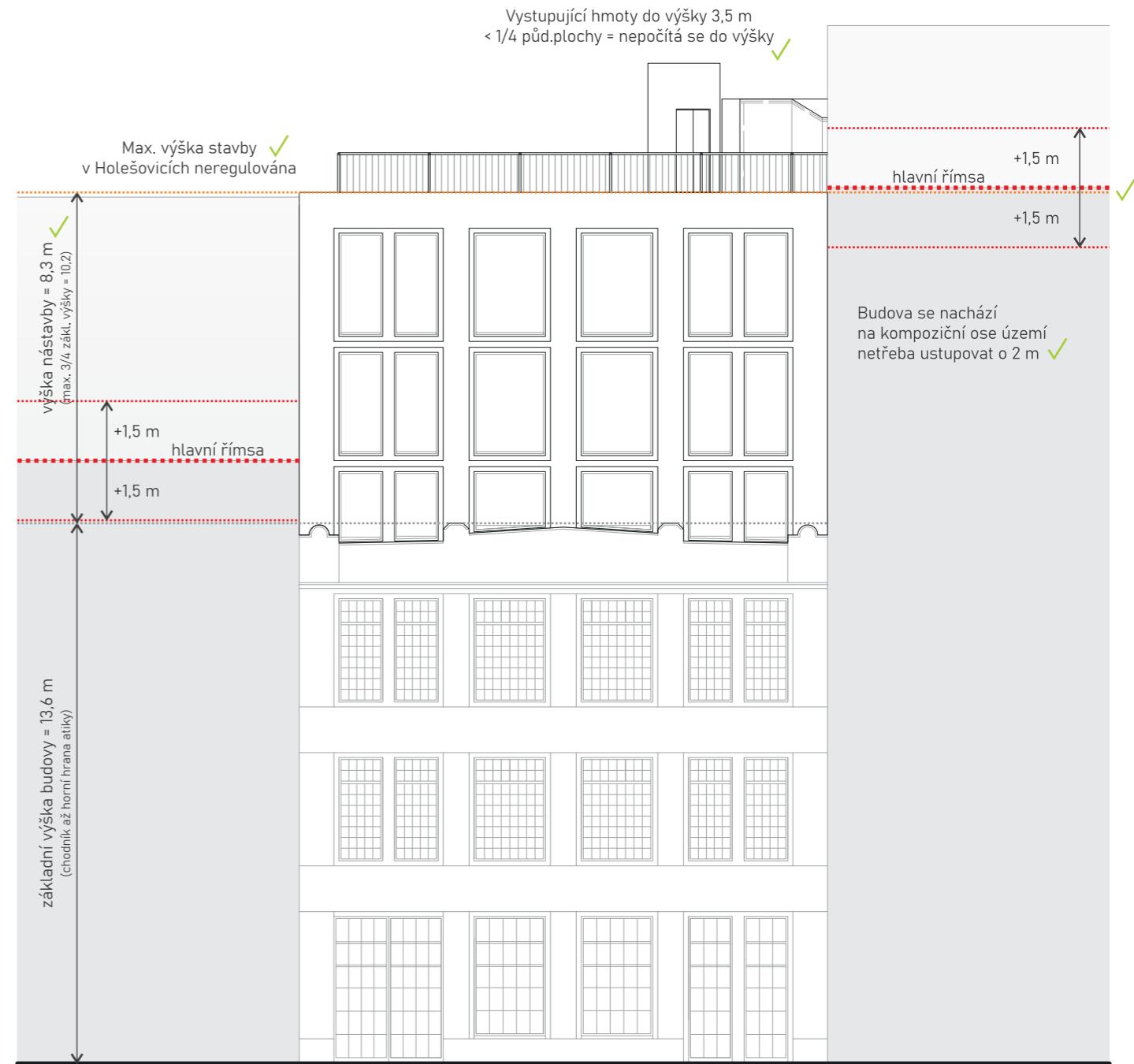
MICHAEL
PAVLIŠ

NÁSTAVBA
PRAŽSKÉ STŘECHY
ATVZ | LS 2020/2021
ATELIER KOUCKÝ

Střešní prostory představují v sídlech, podobně jako brownfieldy, velkou územní rezervu. V době neustálé urbanizace a těžko kontrolované suburbanizace, nebezpečně snižující plochy extravilánu, představují právě střešní plochy a nástavby na nich možné řešení, jak se se vším vypořádat a nabídnout prostory pro bydlení i na velice lukrativních místech.

Iniciace pražských nástaveb

Zadání práce vychází z projektu Ing. arch. Jitky Rumlové, ve které se zabývá prověřováním a ukázáním způsobů a míru, jak a kam by bylo možné umisťovat nástavby na vybraných územích města se stávající blokovou zástavbou, která se sice považuje právem za nejlepší způsob dosažení potřebné hustoty a energie v daném území, avšak jeví se jako zdánlivě zastaralý princip. Snaží se vysvětlit možný přínos nástaveb. Výstup je ve formě regulace, ze které budu vycházet ve vlastním návrhu nástavby.

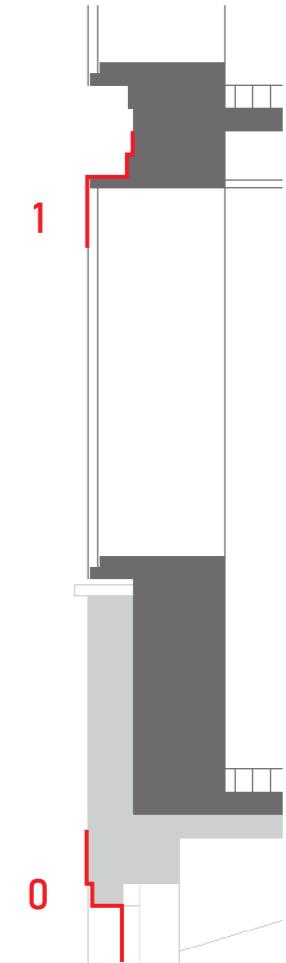
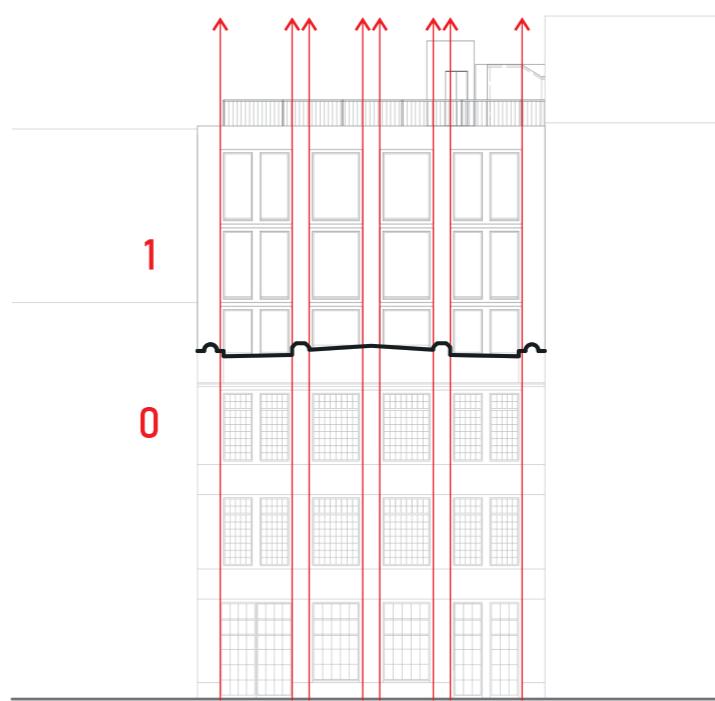
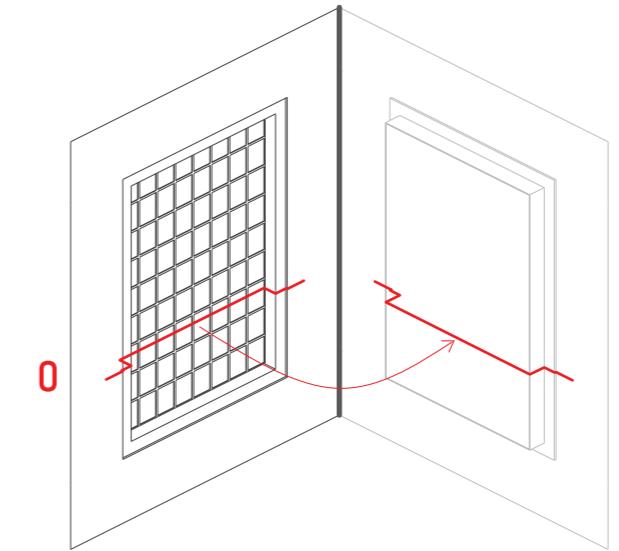
Situace

Jako objekt k řešení nástavby jsem si vybral budovu Pararelního Polisu v Holešovicích, zrekonstruovanou podle návrhu pana architekta Tomáše Novotného, ještě s původní červenou barvou, kterou poté P.P. invenčně natřeli na černo. Objekt se nachází na křížení hlavních Holešovických ulic Dělnická a Komunardů a je obslužena MHD dvěma směry. Lokalita je to tedy vskutku lukrativní. Budova si zachovává svůj industriální historický ráz, avšak s postupem času byla vedlejší parcelou a průměrnou výškou bloku utlačena. Dnes se jeví jako malý černý klenot, jemuž jsem se rozhodl nadstavit korunu.

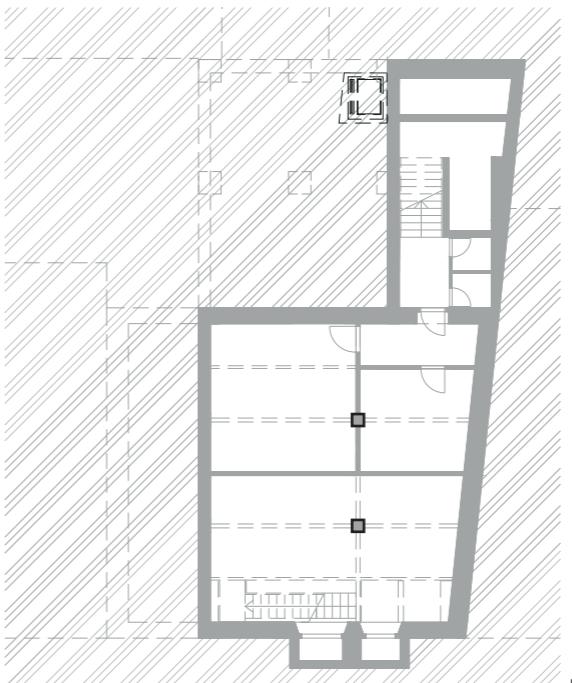
Koncept

Při návrhu jsem uvažoval nad tím, jak promítnout stávající industriální ráz do nově vybudované nástavby, aniž by ubírala punc původního černého klenotu. Vzhledem k využití spodního objektu (impact hub, cowork a bitcoin kavárna) jsem se rozhodl použít princip binárního kódu 0 a 1, dichotomií, 2 kontrastů. Původní historická fasáda slouží jako formička, která formuje hmotu nové fasády v invertním režimu, to, co bylo zapuštěno, je nyní extrudováno. Podobně jako razítko však nový objekt ztrácí některé detaily a vzniká fasáda nová, čistá, minimalizovaná.

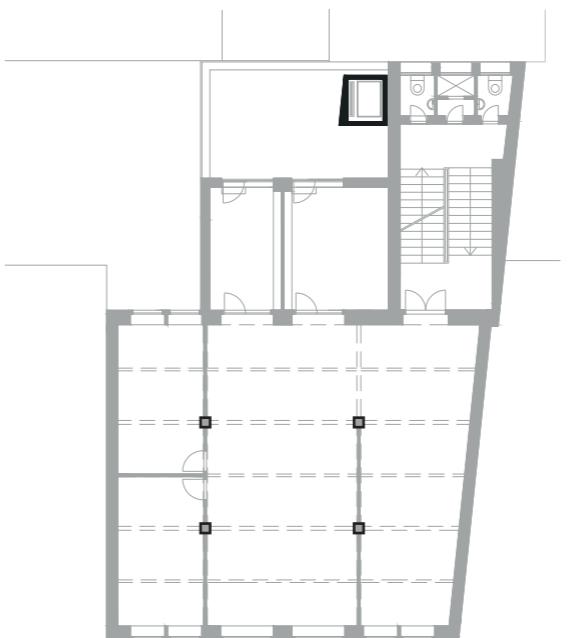

Půdorysy původní (0) [1:300]

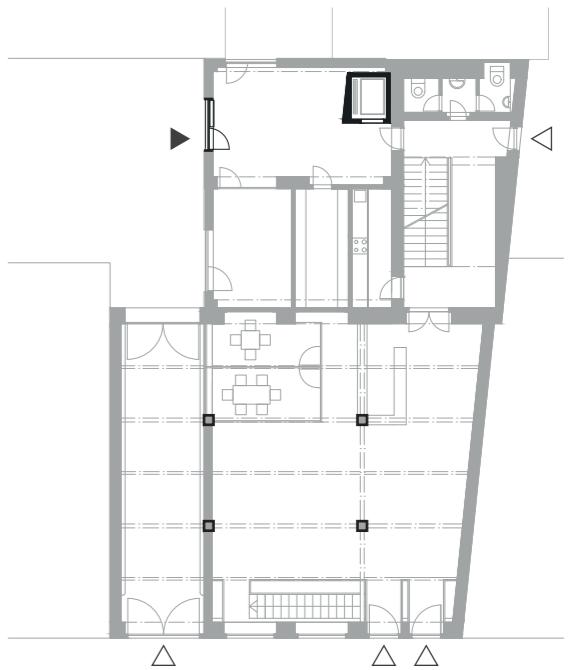
Původní objekt má 3 nadzemní podlaží a 1 podlaží podzemní. Má lehce atypicky šikmý tvar. Podle předběžných konzultací se statikem se zjistilo, že by se v rámci nástavby na objekt musely posilovat sloupy. V tomto případě ocelovou bandáží. Jelikož je schodiště přístupné skrze kavárnu s časovým režimem. Navrhnut jsem v zadní části vstup, na který navazuje nový výtah obsluhující 4NP až střechu.

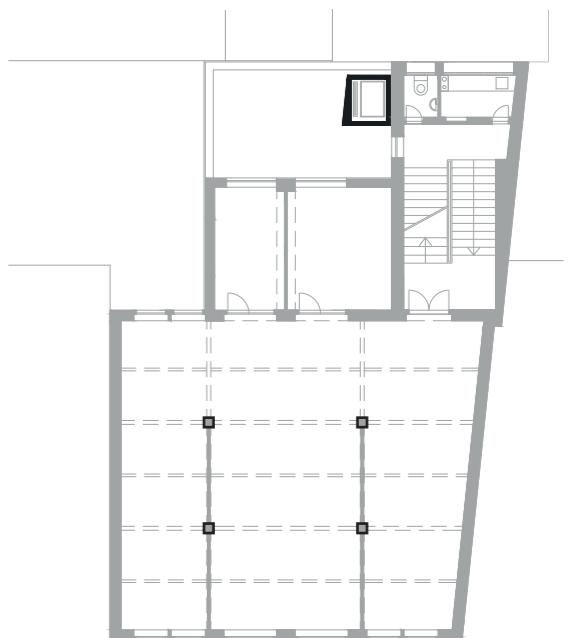
1PP

2NP

1NP

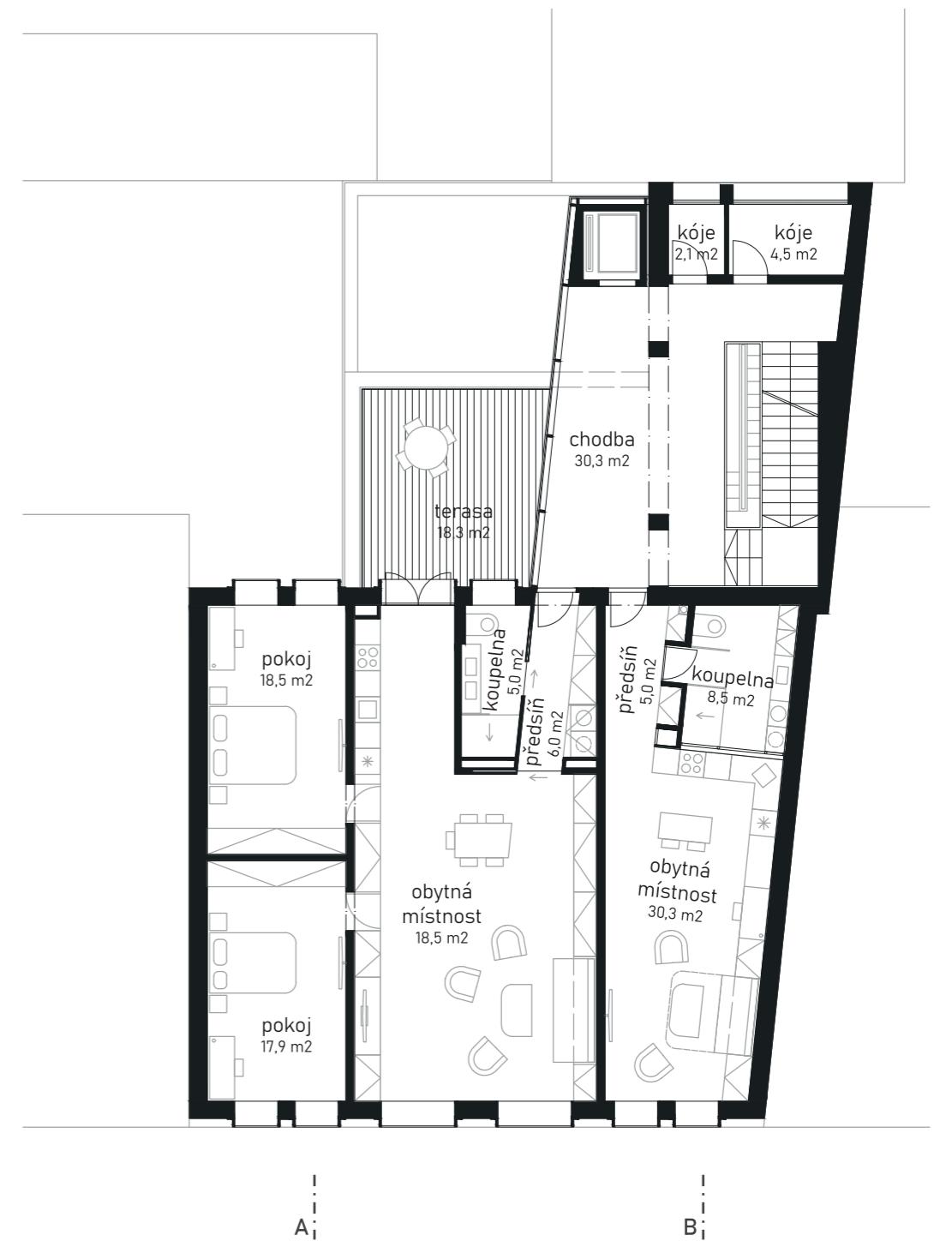

3NP

Představení návrhu

Nástavba sestává v každém podlaží ze 2 jednotek rozdělených nosnou stěnou: garsoniéra a 3+kk.

Garsoniéra je navržena kolmo na původní šíkmou stěnu a skrze kuchyni propouští světlo až do koupelny. 3+kk má 2 pokoje (klidová zóna) odděleny nosnou stěnou od společenské části, která nabízí velkorysý prostor a průstřel světla skrze celou dispozici. Vstup je koncipován v ergonomicické návaznosti na chodbu. V obou jednotkách jsem použil celostěnové skříně přecházející v kuchyni. Na střeše se nachází zatravněná terasa s možností zahrádky, s nespalnou plochou a skladem mobiliáře.

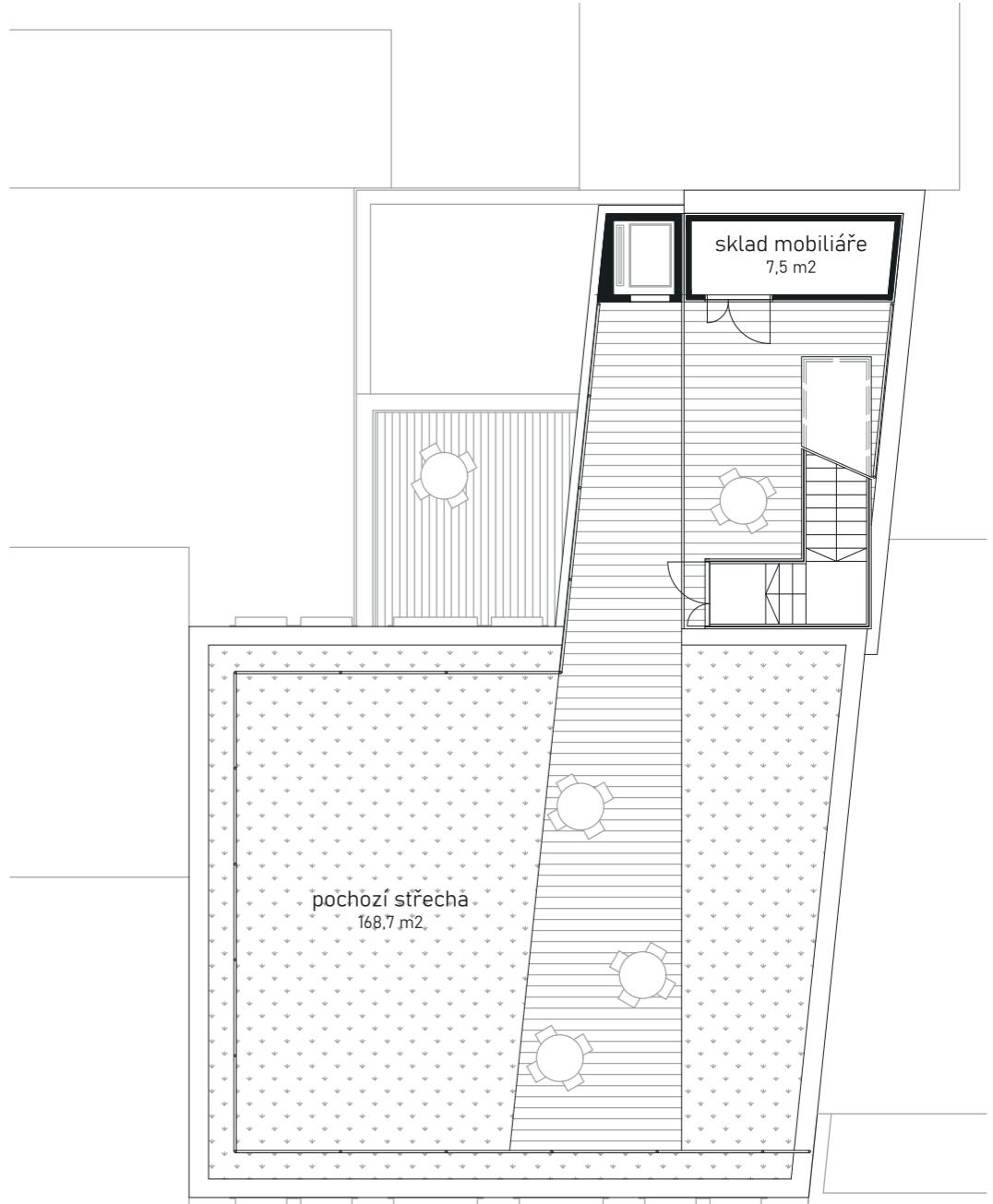

A

B

5-6NP

A

B

Střecha

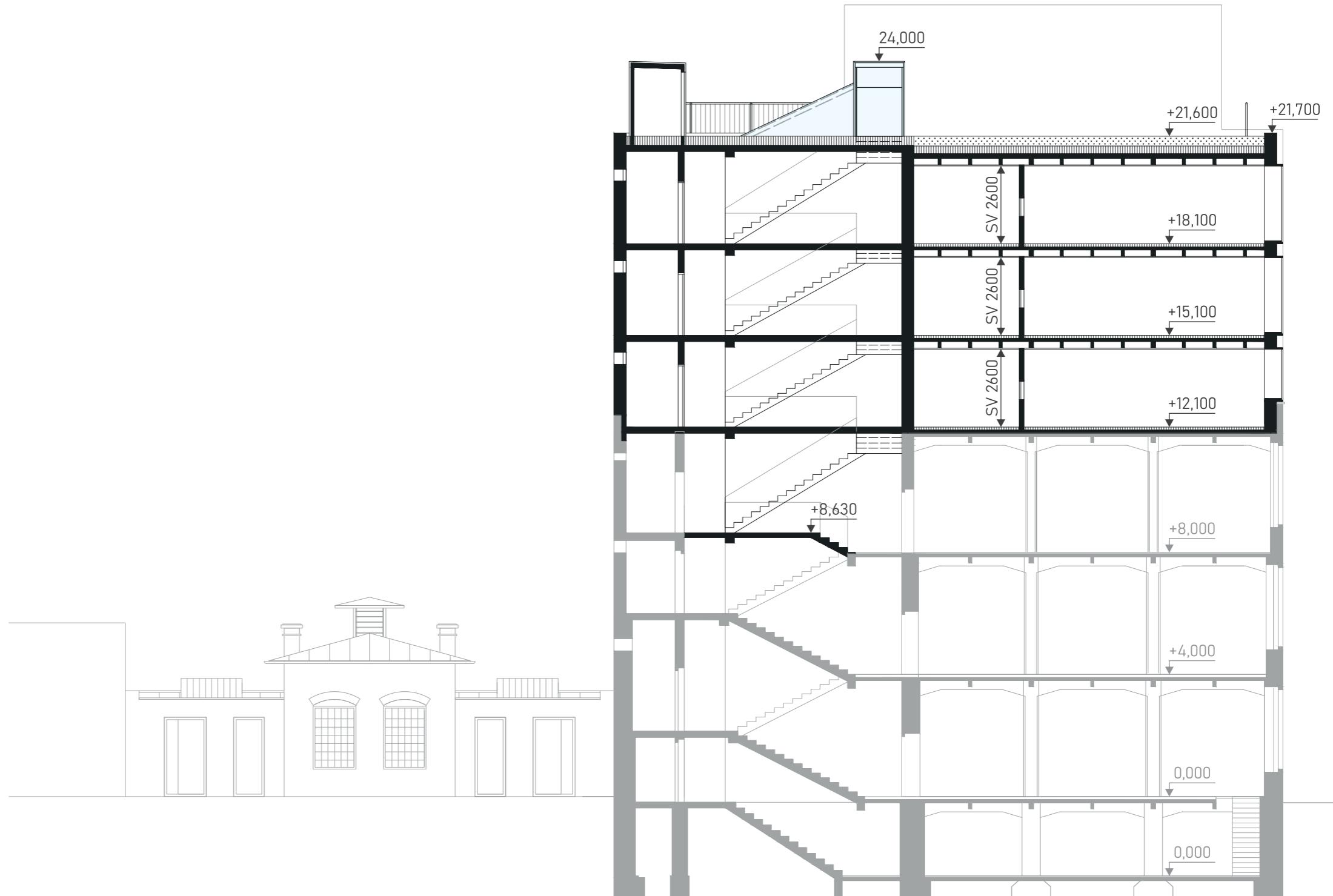
Řez A [1:150]

Řez je veden vjezdem do dvora, ve kterém je navržen nový vstup do objektu. Jelikož je objekt již 6ti podlažní, navrhnu jsem výtahovou šachtu (obsluhující 4NP až střechu), která slouží i jako nosný prvek nově vytvořené přístavby chodby. Výtahová šachta je pak obestavěna prosklenou stěnou z mléčného skla, která prosvětluje otevřený schodišťový prostor.

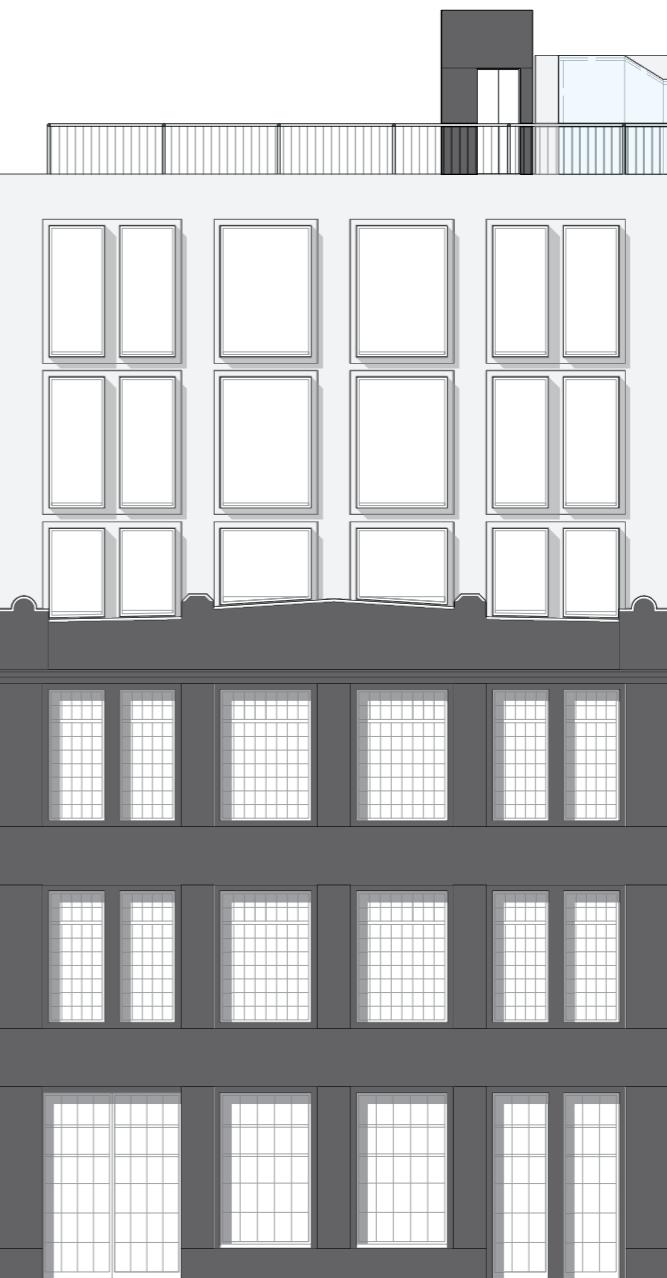
Řez B [1:150]

Řez je veden skrze garsoniéru a schodišťové jádro, které je v původním objektu řešeno v různých úrovních. Schodiště je srovnáno a napojeno na nástavbu tak, aby nová podlaží netvorila bariéru mezi byty a skladovými kójemi, nacházející se přes chodbu. Výlez na střechu je zajištěn schodištěm krytým oceloskleněnou konstrukcí, sloužící i jako světlík.

Pohled z ulice [1:150]

Nástavba je formou, razítkem, dichotomií, kontrastem původního objektu. Původní fasáda hmotu ubírá, nová fasáda hmotu přidává. Původní omítka je natřena antracitovou barvou, nová tlustovrstvá omítka je natřena šedobílou barvou. Tím je dosaženo odlišení nového od původního při zachování vzájemné tektonické návaznosti. Nástavba se nesnaží konkurovat, ale podpořit při vytvoření nové čisté minimální moderní verze domu. Okna jsou kvůli menší podlažnosti blíže u sebe, a tak musí být řešena požárně.

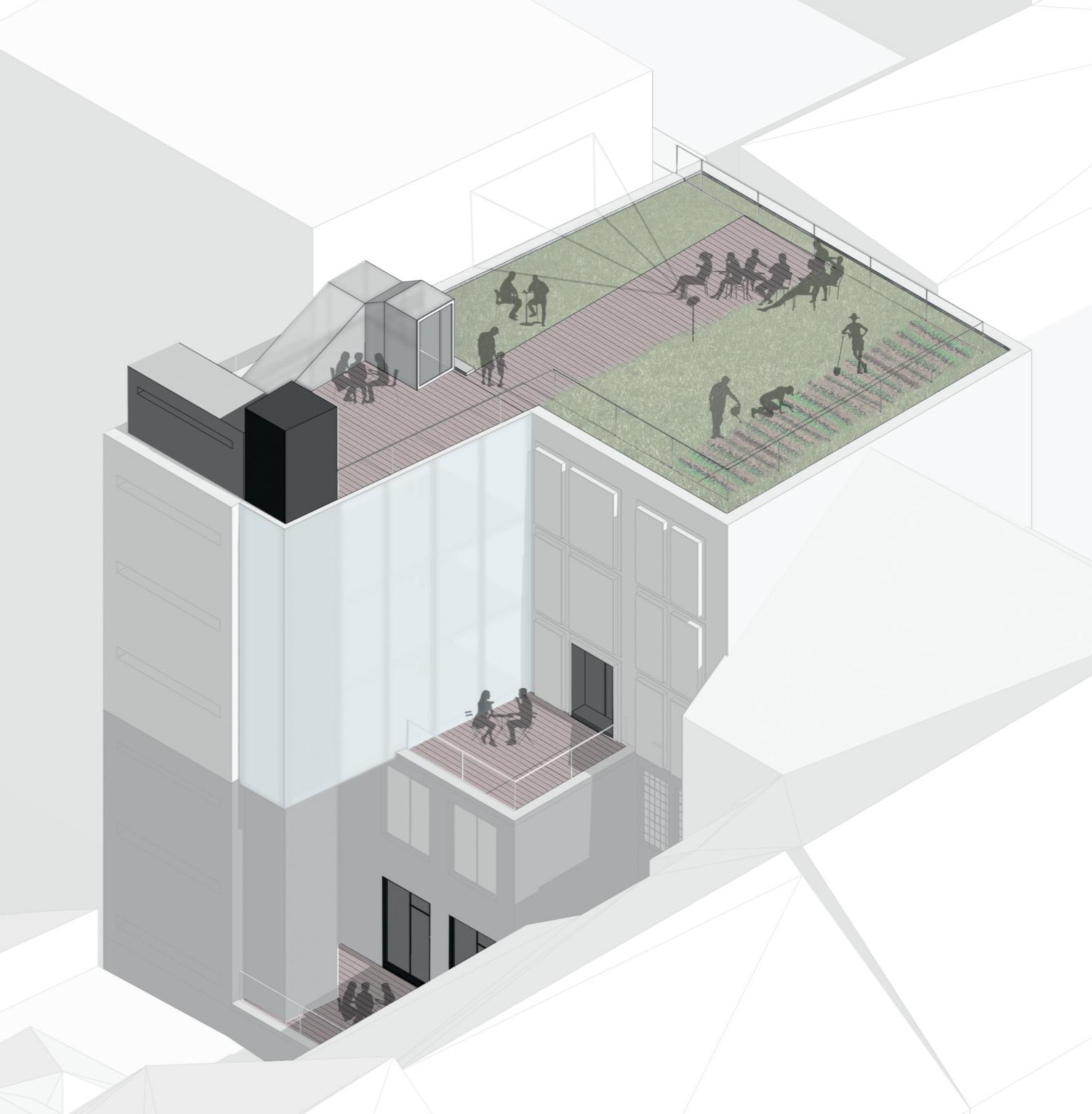
Pohled ze dvora [1:150]

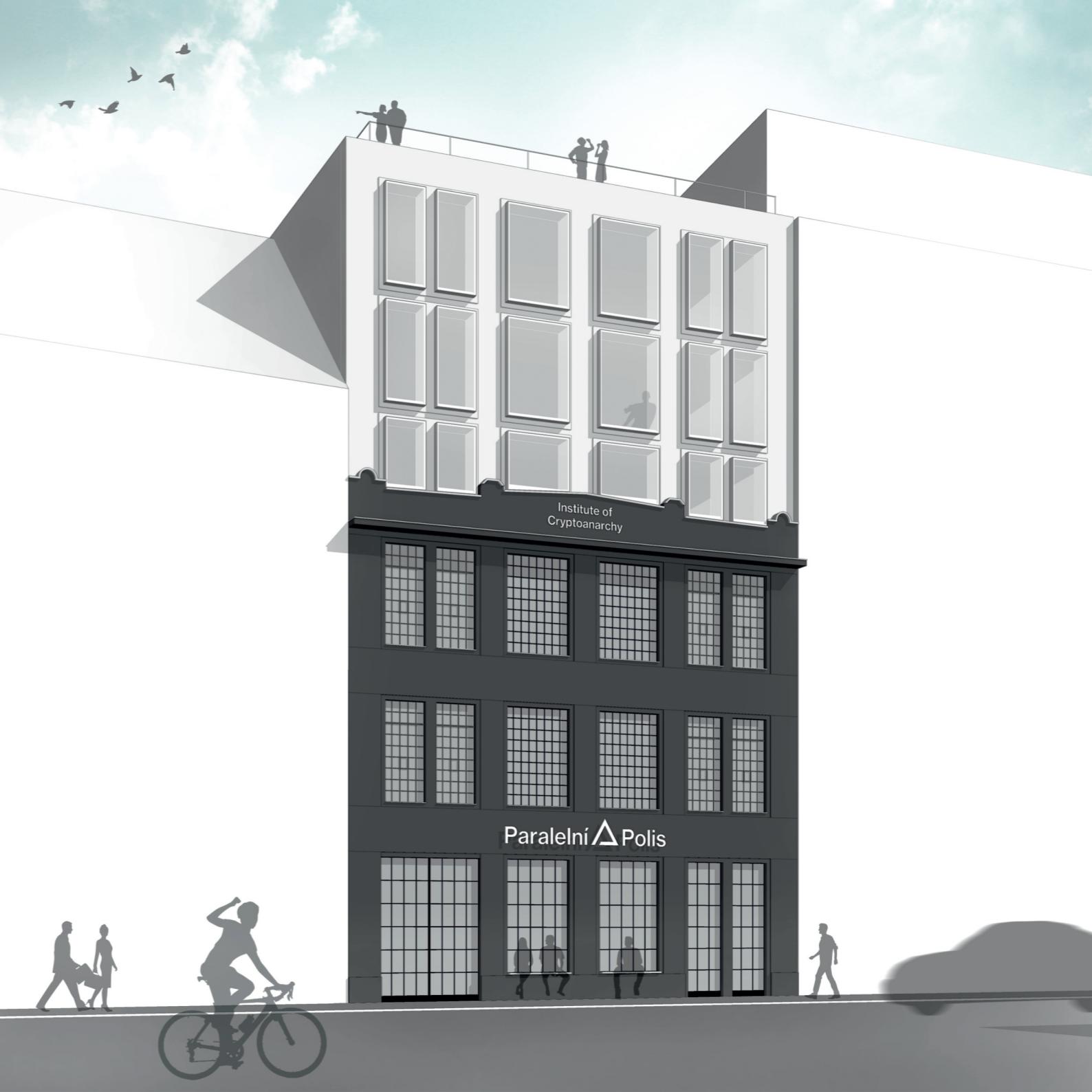
Fasáda ze dvora je řešena stejně jako uliční fasáda. Forma, razítka, dichotomie, kontrasty. Avšak zde vznikají různé úrovně od teras až po pochozí střechu. Antracitová barva se vzlíná po nové výtahové šachtě až do nejvyšší úrovně a v prostředí části je obejmuta oceloskleněnou konstrukcí z mléčného skla, propouštějíc světlo dále do schodištového prostoru a zároveň z něj zabraňuje pohledu na soukromou terasu.

Axonometrie

Zadní část původního objektu je otevřená do dvora a ukryvá venkovní prostor s posezením. V tom se snažím pokračovat v prostřední části, kde jsem ustoupením hmoty nástavby vytvořil soukromou terasu. Střecha je pochozí a je přístupná jak po schodišti, tak i výtahem. Je zde travnatá plocha s komunitní zahrádkou a skladem venkovního mobiliáře, který je možné využít pro posezení, či pro uschování vybavení mini letního kina. Pro promítání lze s výhodou využít volnou stěnu vedlejšího objektu.

2

FA ČVUT
ATELIER 1+XX
ROMAN KOUCKÝ
EDITA LISECOVÁ